

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

Milyarlarca liralık bütçesi olan
Diyanet'ten halka alışveriş önerisi:
"Ucuza almak için akşam pazarına çıkın..."

GÜNDÜZ
PAZAR ÇOK
GÜZELDİ...
ÇARŞAF GİBİYDİ
...

Kaç Yıladı?

FIRAT BUDACI

Murat Kekilli, Hollanda ile yaşanan siyasi kriz sonrası, tüm Hollanda'yı konserlerini iptal etmekle tehdit edeli **3 yıl**,

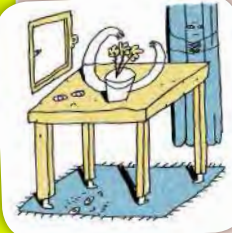
Tepesine gerçek boyutlarda uçak kondurulmuş bir otel, bütün hayvan cinslerinin peluştan yapıldığı 30 bin metre karelik bir orman alanı, 50 metrelik dev semazen heykeli gibi fantastik vaatlerde bulunan Melih Gökçek, "Ankara'ya Afrika'dan zebra, Tayvan'dan fil getireceğim," vaadiyle gerçeğe yaklaşı **16 yıl**,

Şişli 3. Asliye Ceza Mahkemesi Hakimi Elmas Güner, beş aylık çocuğunun doğum tarihini hatırlamayan ve nüfus cüzdanını çıkartmayan Mustafa Topaloğlu'nu, "Sen uzaylı birisin. Başkalarına örnek olmalısın. Yarın çocuğun bunun hesabını senden sorar" sözleriyle uyaralı **18 yıl**,

Tanzanya Cumhurbaşkanı John Magufuli, halka "açlıktan sızlanmaktan vazgeçmeleri" çağrısında bulunalı **3 yıl**,

Engin Ardıç, Sabah gazetesindeki köşe yazısına, "Bizim dilimizde masanın kokusu, pencerenin pipisi yoktur. Kapıda rahim, iskemlede prostat bulunmaz. Ağaç etek giymez, çiçek sakal tıraşı olmaz..." diye başlayalı **11 yıl**,

Kedilerini samanla doldurduğu iddialarına karşı "Biri Bana Anlatсын" programına telefonla bağlanan Ajda Pekkan, hayvanları ne kadar çok sevdiğini anlattıktan sonra, "Böyle bir şey yapacak olsam, yanımda annem var, annemi doldurup saklarım" diyerek sevgisinin büyüklüğünü ortaya koyalı **14 yıl**,

30 Ağustos'u Mustafa Sandal konseriyle kutlamanın çok iyi olacağını düşünen Büyükçekmece Belediye Başkanı Hasan Akgün, sanatçının o gün işi olduğunu öğrenince, Zafer Bayramı'nı 31 Ağustos'a alalı **15 yıl**,

"Kaymak yeme bahanesiyle grip erkeklerle görüştükleri" gerekçesiyle kadınlara Eyüp'te kaymakçı dükkanlarına girme yasağı getirileli **447 yıl olmuş**.

Cihan Ceylan

18. Yüzyıl Aile mahkemesi

O esnada benim masamda...

@kaansezyum

● Geçen gün bir haber çıktı. 'Dönerde çamaşır suyu' diye. Cumhurbaşkanımız da beni aradı. 'Bu ne?' dedi (Ortamda her şeyin hesabını tek isim soruyor telefonda). 'Benim bildiğim kadarıyla dönerde çamaşır suyundan bir şey elde edilmez ama ben yine de bakayım' dedim (Araştırmacı bakan). Gıda Kontrol Genel Müdüremüz, bu haberi yapan arkadaşını aradı. Adam özür diledi. 'Sen Türkiye'de bu haberi yaydın. Yayıldığına göre bildiğin, neresi varsa söyle, ekiplerimiz hazır. Baskın düzenleyeceğiz' dedik. 'Yok hayır' dedi. Bir yandan da ben (Başka işi güçlü olmayan proaktif bakan loading...), makamda tavuk etlerini çamaşır suyunun içerisine bastırdım (ya bu makam odaları ne etti size? Nasıl şeyler yaşadınız da makam odasında çamaşır suyuna tavuk banıyoruz?), ne olacak diye deniyorum. Elde edilen bir şey var mı, renk değişimi var mı diye baktık. Söz konusu değil (Gümmm, analitik bakanın dönüşü. İşte bilim, işte deneyseellik). Bu haberi, yayanlar rulo

döner üreticileri (Bu arada bu da gerçek olabilir ama şimdi rulo döner üreticilerini de töhmet altında bırakmayayım)...

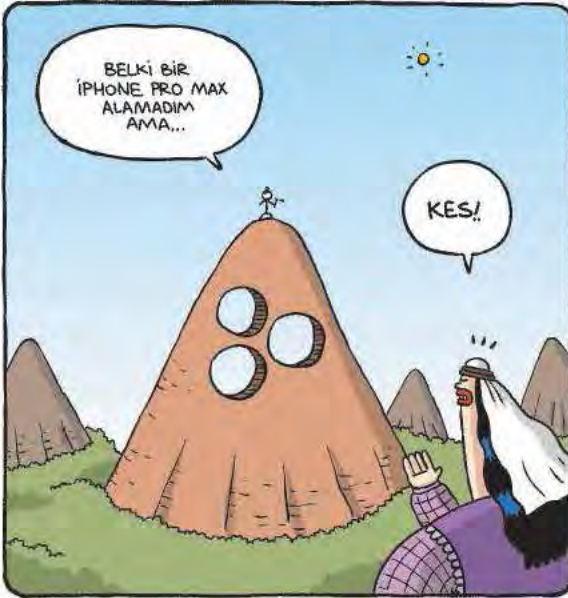
- Yani ortam bu şekil. Mevzular telefonla hallediliyor, çok da gerekirse çamaşır suyuna basıyoruz.
- Sokağın karşısındaki komşular öyle büyük bir televizyon almışlar ki, evdeki televizyonu zaten kullanmıyordum çünkü ufacıktı, şimdi sokağın karşısında komşu ne izliyorsa izleyebiliyorum. Sesi duymasam da altyazılar gayet net görünüyor. Bugün saat 6 gibi Yüzüklerin Efendisi serisine başladı. Az sonra Kralın Dönüşü başlayacak, o yüzden yazıyı hızlı paketlemem iyi olabilir. Büyük ekran çok keyifli ya. (Bu arada ekranla aramda 20-22 metre vardır ama televizyon -ya da projeksiyon ama böyle güçlü bir projeksiyon daha önce görmedim, belki komşu çok zengindir- o kadar büyük ki rahatça izliyorum)
- Geçen gün ayarı kaçırmışım. Hem de Pazar gecesi... Ama ne kaçırmak. Gece bir noktada kendimi salonda yatarken kendime sarılmış olarak buldum. Kafa iyice gitmiş 'Yanımda kim var ya?' diye düşünmeye başladım. Bir noktada yanımdakinin kendim olduğunu
- Yan komşu erotikli bi şey açtı ya da striptiz var... Neyse story olarak attım, filmin adını sordum, kesin cevap gelir.

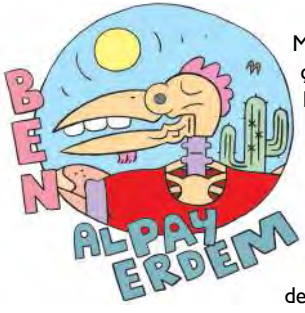
● Başka bir iktidar vekili, kendisi profesör. Mesela geçen hafta bir uyuşturucu baronunun salınması için yargıya baskı yaptığı haberleriyle tekrar anıldı. Ortamdaki kalite bu. Bizzat artık seviye 'uyuşturucu baronu salmaca' şeklinde. Bildiğin ülkenin zorluk seviyesi artık 'Very hard'dan da öte bir seviyeye gelmiş durumda. Vay anam vay.

● Ekonomik Kalkınma ve İşbirliği Örgütü'nün (OECD) verilerine göre Türkiye milli gelirinin sadece yüzde 0,01'lik bir dilimini sivil uzay araştırmalarına ayırırken, bu rakam ABD'de yüzde 0,23... Yani mantıksız da değil. Daha normal sokakta yaşam, insan hakları, özgürlükler filan gibi basit mevzuları tam çözemediğimiz için uzaya bulaşmak da çok sağlıklı olmayabilir. Uzaylılarla ilk biz temas kursak da güzel olur aslında. Şöyle bi Van kahvaltısı basarız uzaylı kardeşlerimize, pastırmaları Kayseri'den yollarız, kaymak, kuymak, ne varsa döşeriz uzaylı kardeşlerimize. Mesela bir Amerikalı bulsa uzaylıları, adamlara dandik dandik dev porsiyonlarla bi şeyler verir şişirir. İngilizleri hiç saymıyorum. Ha bi Akdenizli kardeşlerimiz bizi zorlar ama biz büyük alırız.

● Komşu şimdi satranç açtı oynuyor. Ne biçim komşu ya bu? Demek ki projeksiyon kullanıyor. Bildiğin satranç oynuyor adam. Kaliteye bak, az önce erotikliyordu. Helal komşuma.

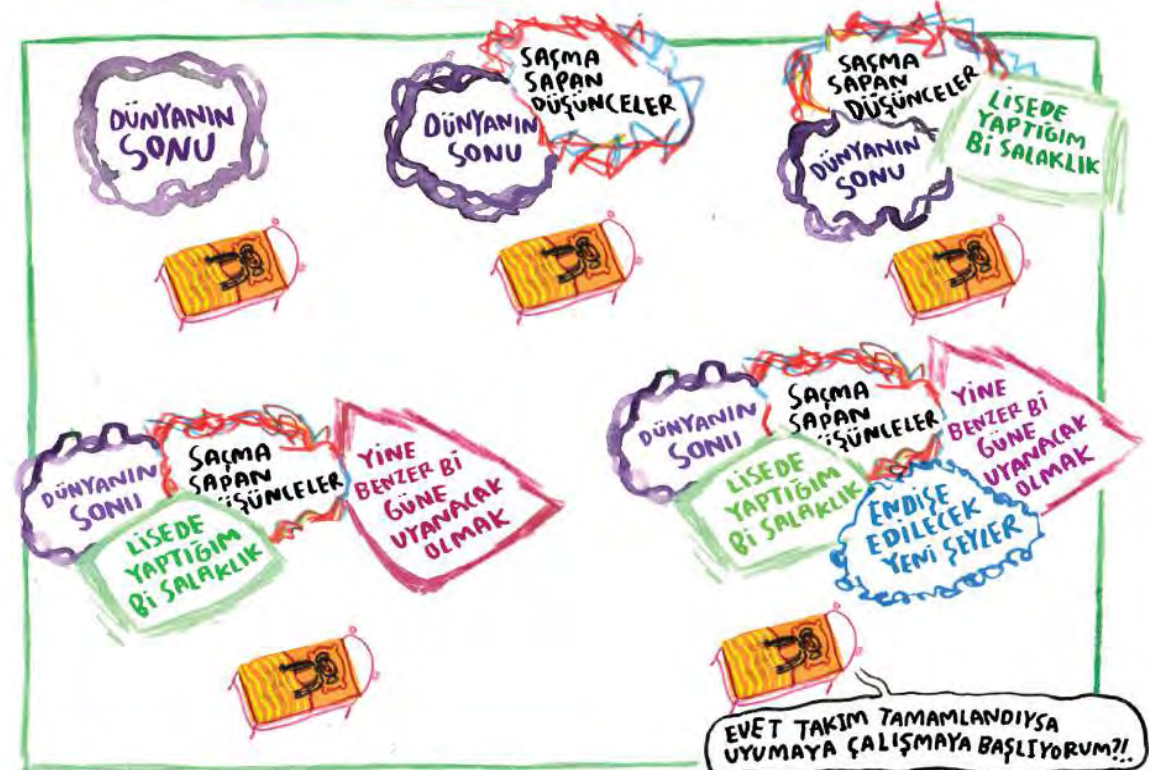
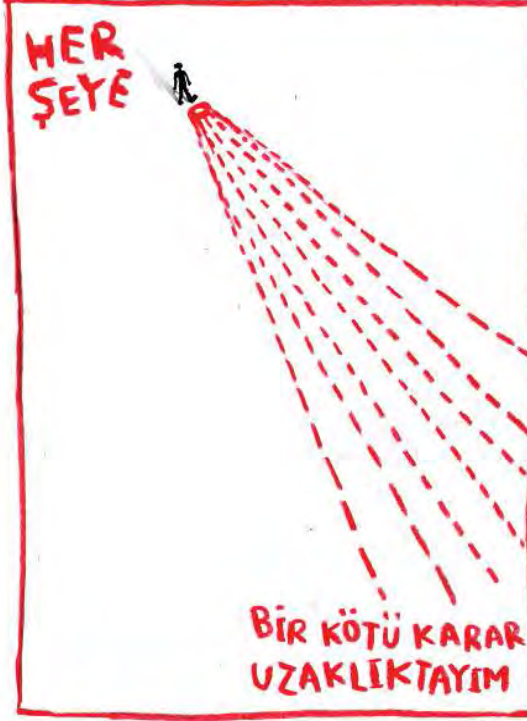
● Kedim olacak münasebetsiz şu anda elektrik faturamı yiyor. Onu almaya gidiyorum. Haftaya görüşürüz.

Merhaba. Galata'da YouTube videolarımızı çektiğimiz ofisin önünde bir yangın hidrantı var. Birgün yine öyle ofise doğru giderken Sertan'ı gördüm. Sertan yangın hidrantına kıcını sürtüyordu. Hem de öyle, "bi geçerken sürttüm" gibi değil, sürt ha sürt, sürtüyordu. Şaşırdım. "Napiyosun ya sen burda böyle" dedim. "Yangın hidrantına ardımı sürtüyorum" dedi. "Yangın hidrantına ard sürtmek ne demek" dedim. "Yangın hidrantına ard sürtmek, yangın hidrantına ard sürtmek" dedi, "asıl bu yangın hidrantına ardı Kadıköy'de sürteceksin, Kadıköy'deki efsane, buradaki yangın hidrantına ard sürtmek de çok güzel ama, Kadıköy'deki yangın hidrantına ard sürtmek bomba" dedi. Dedim "Sertan'ım, hadi çıkalım ofise, işimiz var gücümüz var, hadi babacım" dedim. "Ben daha tadımı tam alamadım Alpay'ım" dedi, "sen git ben birazdan gelirim" dedi. "Şimdi çıldırıcam, lan oğlum şu yaptığın hareketlere bak insan içinde, aileler var" dedim. "Bana aile deme" dedi. "Niye demiyomuşum aile" dedim. "Demiyeksin işte" dedi. "Güzel Allah'ım sen bana sabır ver" dedim, Sertan'ı orada bırakıp ofise çıktım. Ofise söylene söylene girdim. İçeride Şebnem vardı. "Ne oldu ki Alpay" dedi. Dedim "ya sorma, elimden bi kaza çıkacaktı, o olacaktı, Sertan, şu anda aşağıda yangın hidrantına g.t sürtüyor" dedim. "Yangın hidrantına g.t sürtmek ne demek" dedi. "Ne bileyim, ben de onu sordum zaten, yangın hidrantına g.t sürtmek ne demek diye sordum, yangın hidrantına g.t sürtmek, yangın hidrantına g.t sürtmek dedi, o kadar sinir bozucu ki, bi de diyo ki, bu yangın hidrantına en güzel g.tü Kadıköy'de sürteceksin diyo, çıldırmamak elde değil" dedim. "Bi bakıyım ya şuna" dedi. "Bak bak" dedim, "yangın hidrantına nasıl g.t sürtülüymüş, sen de bi bak" dedim. Pencereden Sertan'a baktı. Sonra seslendi Sertan'a. "Napiyosun ya sen orda öyle" diye sordu Sertan'a. "Napiyim be Şebnem'cim, yangın hidrantına ardımı sürtüyorum ben de burda" diye cevap verdi Sertan. Düşünün, ben ofisin içinden duyuyorum, bütün mahalle duyuyor yani bu muhabbeti. Hayır öyle bir şey ki, yangın hidrantının yeri de tam Okan Bayülgen'in apartmanının önü. Okan Bayülgen bir çıksa kapıdan hop Sertan'ı görecekti öyle. Ondan sonra da, olursa kim bilir neler olur yani bilemezsin. Sonuçta hiç kimse apartmanının önünde yangın hidrantına öyle bir şey yapılıns istemez. Okan Bayülgen hiç istemez. Ne demek ya yangın hidrantına ard sürtmek, ne demek yani. "Allah Allah, tamam sen şimdi gel, sonra yine sürtersin, bak Okan Bayülgen görürse çok kızar sonra bak sana" dedi Şebnem Sertan'a. O da Okan Bayülgen'e dikkat çekti o anda. E yani çünkü yani. Okan Bayülgen'den nedense herkes çok korkuyor, ben de çok korkuyorum. Okan Bayülgen'den korkmayan yok, ben size öyle söyleyeyim. "Tamam tamam geliyorum, bitti zaten yangın hidrantına ard sürtmem, açın kapıyı geliyorum" dedi Sertan da. Bence Okan Bayülgen'i duyunca bir aklı başına geldi. Yoksa yine sürterdi. Gelmezdi yani öyle kolay kolay. Bence Sertan girdi ofise. Onu karşımıza aldık, ve onunla konuşmaya çalıştık. Önce Şebnem sordu. "Hayır yani yangın hidrantına g.t sürtmek ne demek" dedi, "nerden çıktı ya yangın hidrantına g.t sürtmek" dedi. Sonra ben sordum. "Yani şimdi Sertan'ım gerçekten de" dedim, "yangın hidrantına g.t sürtmek, acaba ne demek" dedim. "Tamam da ben zaten senelerden beri yangın hidrantlarına g.t sürtüyorum, sadece size söylemedim hiç, bi de yani hiç denk gelmedik, bu gün denk gelindi, yoksa ben yangın hidrantlarına g.t sürtüyorum, size şöyle söylüyüm, İstanbul Anadolu Yakası'nda g.t sürtmediğim tek bir yangın hidrantı kalmamıştır, Kadıköy'ü tek geçerim, Avrupa Yakası'nda da bir iki yer kaldı g.t sürtmediğim yangın hidrantı olarak, önümüzdeki ay oralara da sürtüyorum, eksikleri tamamlıyorum" dedi. Uzun cümle kurdu ayı. Dinlerken yoruldu. "Yemin ediyorum yoruldu" dedim. "Al benden de o kadar" dedi Şebnem de. "İşimiz var gücümüz var" dedim, masadan kalktım, odadan çıktım. Peşimden Şebnem de geldi sonra. Şebnem'le birlikte bilgisayarlarımızın başına geçtik, çalışmaya başladık. Sessizdik. Sertan'a gıcık olmuştuk. Sertan geldi sonra. Oralı değildik, Sertan'a bakmıyorduk bile. Silmiştik sanki Sertan'ı. Ne demekti ya bunca iş gücü varken yangın hidrantına g.t sürtmek. Ayıptır ayıp. Ha sen yine sürt yangın hidrantına g.tünü, bize ne. Ama iş var canım. İş yokken ne yaparsan yap. Haksız mıyız yani biz de şimdi. "Ben de bir aile kurmak istemiştin, ben de sevdim" diye lafa girdi sonra Sertan. Sessizliği ürküterek bozdu. "İstemeye gittik sonra gül yüzlümü, oğlunuz ne iş yapıyor, proktolog, proktolog ne demek, makat uzmanı, vermediler sevdiceğimi, sekiz sene okulunu okudum ben, kolay değil öyle, ben de o gün bu gündür nerde bir yangın hidrantı görsem, içimdeki yangını söndürürcesine sürterim g.tümü yangın hidrantlarına, o olur, bu benim isyanım, bu benim hayatla olan kavgam, bu benim başkaldırışım" dedi ve ceketini aldığı gibi çıktı gitti. Tiradı çabuk atıp çabuk gitti. Biz Şebnem'le öyle kalakaldık. Biraz sustuktan sonra, "ruh hastası ya" dedim. "Önde gideni" dedi Şebnem de. Sonra tekrar işimize odaklandık. Çünkü işten daha önemli bir şey olamazdı şu hayatta. İhtir en önemli şey, iştir. Tir. Ir. Rir. Hoşça kal.

CEM GÜVENTÜRK

"KOP GEL GÜL GİT!"

21 Şubat Cuma / Antalya Kaleiçi Funky Monkey / Saat: 20.30 / bilgi: 0538 928 07 32
22 Şubat Cumartesi / Kadıköy Entropi Sahne / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 337 17 14

Diyanet

Şimdi doğrusunu isterseniz ben sürekli olarak diyanet işleri başkanlığına yüklenilmesine de pek anlam veremiyorum. Misal, adamlar ekonomik sıkıntı çeken

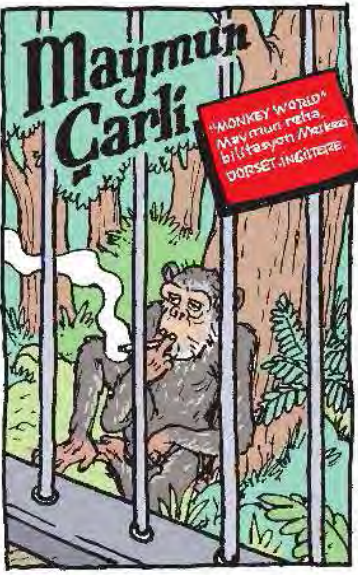
vatandaşlara **“Alishverişinizi ucuza getirmek için akşam pazarına gidin! “Akşam pazarı bunleaar!” diye bağırarak satıcıları kollayın,”** demişler. Şimdi ilk başta esaslı bir tepkiyi hak ediyor gibi bu cümleler ve üstelik bir de değil bir çok açıdan. En düz, en duygusuz, en robotik açı şu: “Arkadaş, topluma akşam pazarına çıkın alışveriş ucuza gelsin, diye öğüt veriyosunuz vermesine de, tut ki toplum bu öğüdünüzü tuttu, hep beraber akşam pazarına çıktı. E o zaman akşam pazarı bu sefer normal pazar olacak?

Zira teknik olarak akşam pazarı, gündüz malının çoğunu satan ve yevmiyesini az çok kurtaran esnafın, *bu saatten sonra ne satsam kâr mantığıyla* ve stok maliyetlerini de azaltmak maksatlı kullandığı bir pazarlama stratejisi.

Yani en düz hâliyle şu, bizim pazarcı Cemil abi, 100 lira verip 100 kilo domates alıyor, o domatesi de kilosu 2 liradan satıyor. Ne oluyor böylece? 50 kilo sattığında 100 lirayı cebine koyuyor. 20 kilo daha sattığında pazar yeri kirasının parası çıkıyor. Demek ki neymiş, 70 kilo satınca para kazanmaya başlıyor. E akşama kadar bir 20 kilo daha satıyor, 40 lira, o da Cemil abimizin yevmiyesi. Peki ne yapacak kalan 10 kiloyu? Kimse almasa, elinde 10 kilo domates. Tamam eve götürüp salça yapar ama domates satan bir insan kendisi muhtemelen ev salçaya gidiyordur. Bir de zaten o kalan on kiloyu topla geri götür, ne gerek var? Zaten maliyet çıkmış, tazgah kirası çıkmış, yevmiye çıkmış. E kalan 10 kiloyu kilosu 1 liradan verse de olur, 50 kuruştan verse de. Ama diyanetin önerisi ne diyor? “Akşam pazarından alın ki ucuz olsun. E herkes akşam pazarından alınca ne oluyor? Akşam pazarı ucuz olamıyor.

Diğer yandan bu düz, robotik itiraz en mantıklı itiraz. Robotik olmayan “Ulan vicdansız mısınız” gibi itirazlar ise eşyanın tabiatına aykırı. Zira arkadaşlar, nasıl oluyor da bilmiyor gibi yapıyorsunuz bilmiyorum ama burada yaşamla değil yaşamdan sonrasıyla ilgilenen bir kurumdan bahsediyoruz yahu. Adamların olayı tamamen ölümden sonrası. Tesisat, yaklaşım, şu bu falan ölümden sonrasına yönelik. Niye biz bu adamlardan ölümden öncesine dair konularda yardımcı olmasını bekliyoruz ki? Grip olunca imam çağırıyoruz ki? İmamın olayı o gripin grip değil de koronavirüs olduğunu anladığımızdan iki bilemedin üç hafta sonra başlıyor. İmam arkadaş, ancak yaşamın ardından kademeye giriyor, yaşam sırasında kendisinden tavsiye beklediğimiz bir arkadaş değil. Ha meşrebimize göre ölümden sonra bir faydasının olmadığını da düşünebilirsiniz o ayrı ama böyle bir kurumdan fayda bekleyeceğimiz son yer gündelik sıkıntılar. Adam gündelik sıkıntıları çözmek için değil, rasyonelleştirmek için var. Takım yirmi maçlık mağlubiyet serisine girince teknik direktörü değiştiriyorsun ama yerine de imam getirmiyorsun zira imam defans bloğundaki çözümleri tevekkülle, inşallahla, maşaallahla çözme kapasitesine sahip değil. Ha gerçi takım yirmi maçtır yeniliyorsa imamı da çağırabilirsin o ayrı ama işte dedim ya, takımın işi allaha kaldığı için çağırırısın. Yirmi maç arka arkaya yenilmek ne lan?

O yüzden arkadaşlar, bu tip kurumlardan, yaşarken işinize yarayacak çözümler beklemeyin. Dikkat ederseniz, yaşarken karşınıza çıkacak her sorun için dünyevi bir müessese var. Sayntoloji gibi bazı yeni dinlerin psikiyatri ve psikolojiye böyle ayı gibi saldırması da boşuna değil. Diğerlerinin kuruluş aşamasında Psikiyatri olsa merak etmeyin onlar da saldırırdı.

MANYAĞA BAK!

Güney Bey, sinirliydi ama zekiymiş, şişmandı fakat çevikti, geç yatardı lakin erken kalkardı.

"Disiplinsiz ve heyecansız" bulduğu ikiziyle çeyrek asırdır küstü, küskünlükte de kararlıydı.

Güney Bey'le ben Bahriye tanıştırdı. Üç iyi niyetli ve salak kafaların tatil macerasını işleyen vizzo bir filmin galasına gitmek zorunda kalmıştık. Film, 'komedi' olduğu için, filmde oynayanlar da sürekli komiklik yapmak durumundaydı. Gene de sağlam bir altı dakikası vardı.

Filmden sonra kokteyl oldu, aşırı şık oyuncularla kot pantolonlu yönetmen kameralara poz verdiler, sivri kürdanlar minimal köftelere battı ha battı.

- Aaa, Güney Bey!

dedi Bahriye, köşede limonlu soda içen şık adama doğru yürüyerek.

Kalın, duayen ses tonuyla

- Ooooo!

diye yanıt verdi Güney Bey, Bahriye'yi tanıyarak ve adını hatırlamadığı belli olarak. Öpüştiler, benimle tanıştırdı, tokalaştık.

Çok severim sağlam tokalaşan insanları.

Güney Bey'in tatil köyünde çekilmiş ziyanlık filmin büyük kısmı, Bahriyecğim de mevzubahis tatil köyünde iki yaz animatörlük yapmış hayatına tüm haşmetimle girmenden evvel, bu tanıklık oradan.

- Nasıl buldunuz filmi?

diye sordu Bahriye.

- Filmi bilmem, tesis fevkalade!

dedi Güney Bey. Bana döndü:

- Siz ne diyorsunuz?

- Filmdeki üç kafadardan biri iyi arkadaşım, zaten Ali Ruhi çağırdığı için geldim, çok da eğlendim, eğlencem filmle alakalı olmayabilir,

dedim.

- Objektif değil misin?

dedi Güney Bey.

- Kanon muyum, Nikon muyum, niye objektif olacaktım!

dedim.

- Bravo!

diye bağırıdı Güney Bey. Kotlu yönetmen ve ses arkadaşları bize baktılar, diğer köşede Ali Ruhi kadeh kaldırdı, tek omzu açık, lacivert elbiseli minyon bir kadınla nispeten tenhada cilveleşiyordu.

Bardağın dibindeki

limonu çıkarıp bir hamlede kabuğundan sıyrıp çiğnerken sordu Güney Bey:

- Peki, empati için ne dersin?

- Sevmem! Orjinallığın düşmanı!

- Güzel! Önyargı?

- Severim! Çok zaman kazandırdı.

-Sinerji?

- Hiç sinerjik olmadım, ekip çalışması sevmem; ne zaman ekip çalışması olsa, ekibin bi kısmı çalışmaz!

- Çifte standart?

- Önemli mesaimdir, hiç Ermiş Ruh'la Şam Şeytanı bir olur mu?

- Vay be! Peki son olarak, "An'ı yaşamaya" ne diyorsun?

- Allah aşkına, başka çaremiz mi var yani Güney Bey?!

Neden sonra yarimin adını hatırlayıp

- Çok sevdim bu adamı Bahriye! dedi Güney Bey. Sonra bana döndü:

- Beraber mesai yapalım mı?

- Olur! dedim...

(Devam edecek)

Vinyet: Gülrü Topçu

vedatozdemiroglu@gmail.com

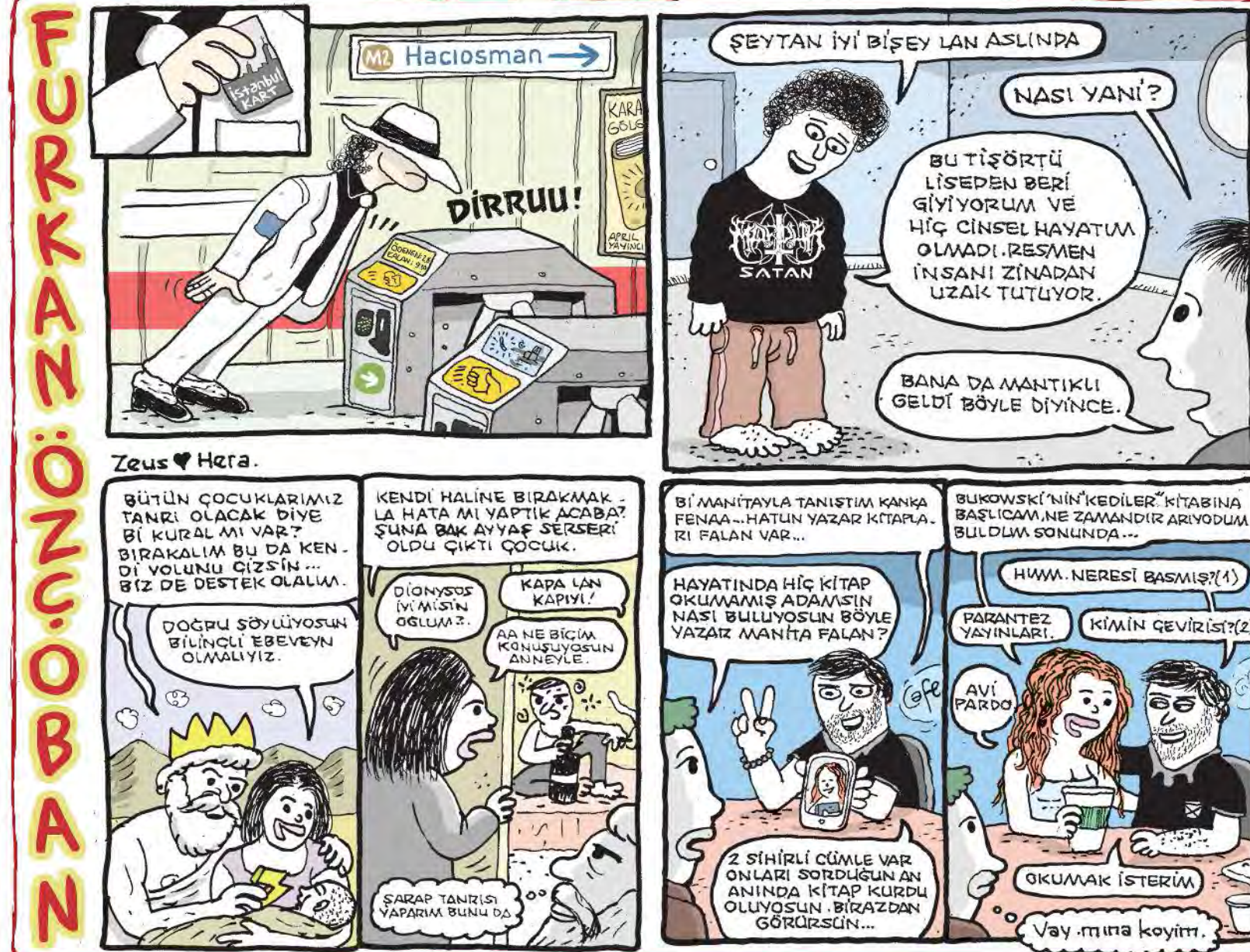
Mustafa Satıcı

Yeni sayılar bayilerde!

www.uykusuzdukkkan.com.tr

TAŞKIN

Büyük

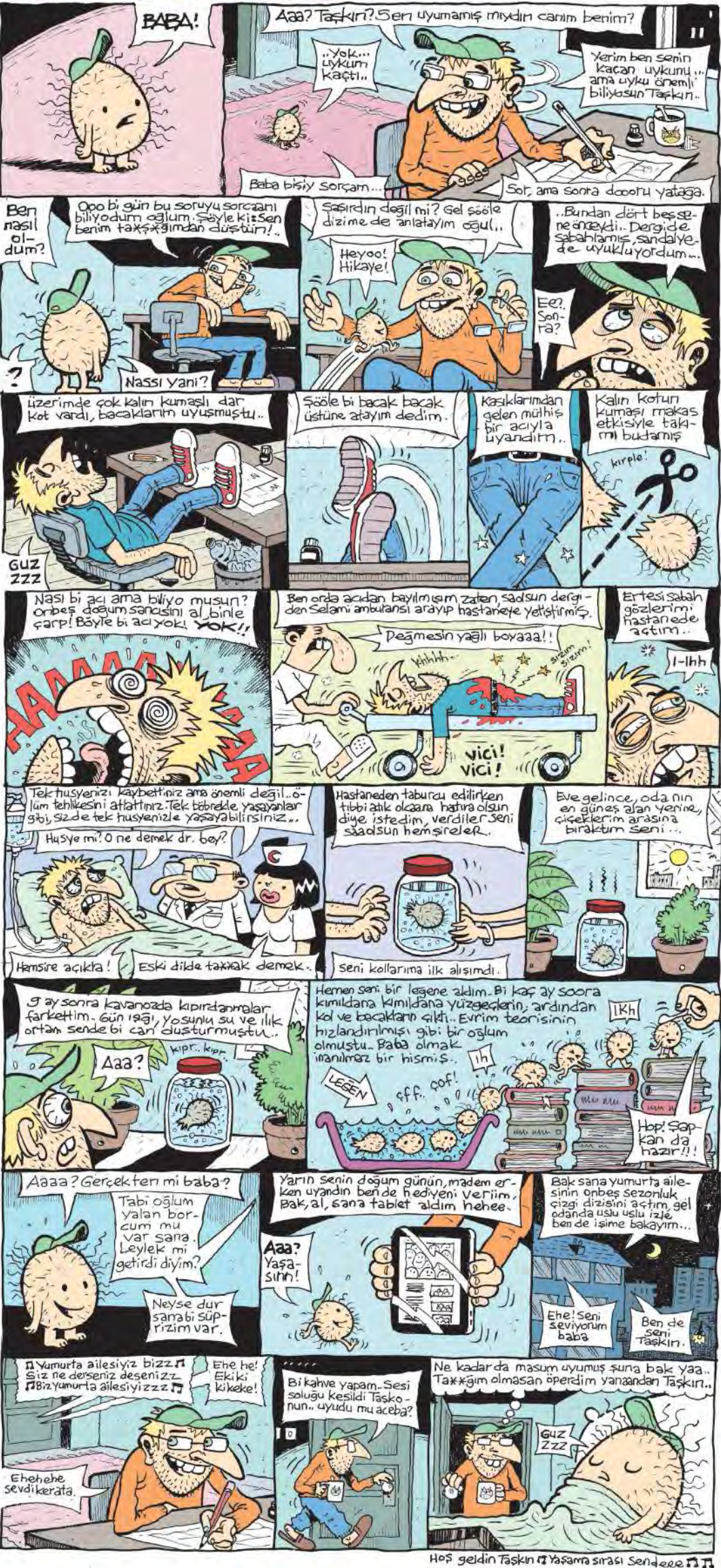

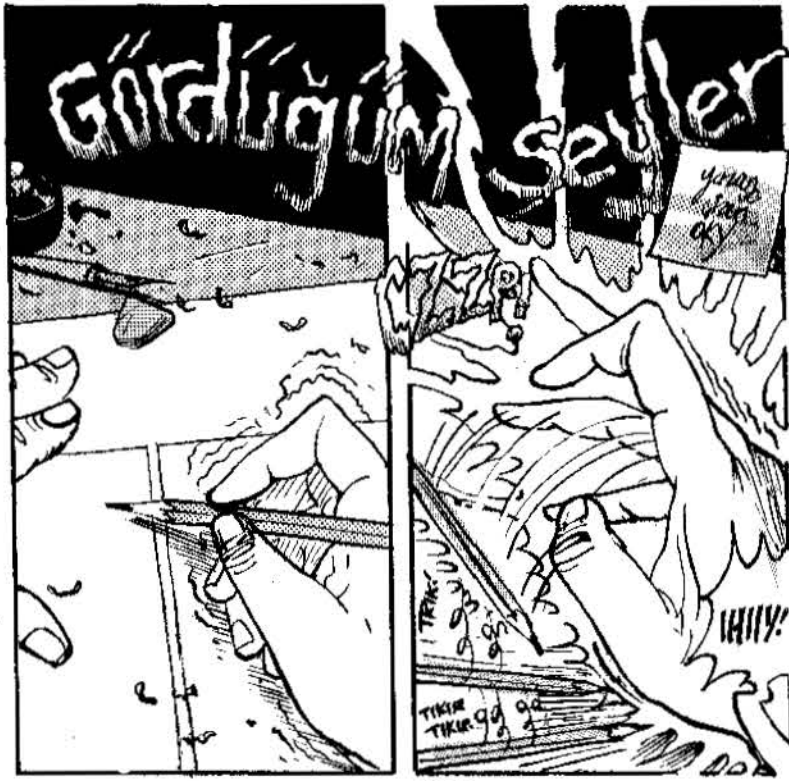
İlk başta ne çok sevindim kapıyı dev gibi güler yüzlü köpek açınca. Nasıl açtın sen kapıyı? Nasıl açtın oğlum? Kızım? Baban nerede? Babana geldim. Derdi varmış, canı sıkılmış, onu dinlemeye geldim. İş yerinde sıkıntıları varmış, hakettiğini düşündüğü saygıyı görmediğini düşünüyormuş, istifanın eşliğindeymiş ama birlikte çalıştığı ekibi de önemli bir projenin ortasında bırakıp gitmek de istemiyormuş. Başka ajanslardan da üstü kapalı güzel teklifler almış ama tekliflere kanıp giden diğer arkadaşlarından da başka ajanslarla ilgili çok güzel şeyler duymamış. Zaten bir şekilde bütün derdini daha buluşmadan dinlemişim çocuğun ya. Whatsapp'tan falan buluşmak için yazılırken insan bazen önünü alamıyor, dur derdinin hepsini şimdi burada anlatma, derdinin güzel kısımlarını buluşmamıza sakla, dert en güzel karşılıklı bira içerken dinlenir, beni bu dert dinleme tecrübesinden mahrum bırakma diyemiyor.

"Ne ara köpek aldın ya, ben bilmiyordum köpeğinin olduğunu?" diye sordum, ısrarla ağızımı yalamak isteyen otuz kiloluk köpeği ağızımdan uzak tutmaya çalışırken. "Eski kız arkadaşımın köpeği abi, kız Kanada'ya taşınınca köpek bende kaldı, sahiplenecek birilerini bulursam veririm diyordum ama çok alıştı bana hayvan, üzülyorum" dedi. Senin eski sahibin Kanada'ya mı taşındı oğlum? Kızım? He? "Ben yabancı insanlar kalitesinde bir insanım, o yüzden çok sevdiğim ülkemi terk etmek durumundayım, çok sevdiğim ülkemin çok sevdiğim insanlarına son olarak şunu söyleyebilirim: NAAAAAAH! NAHIMI ALIRSINIZ! KERİZLEEEER! BUNU GÖRÜYOR MUSUN BUNU! BUNA OTURMA VE ÇALIŞMA İZNİ DERLER, İNGİLİZCEN VARSA OKU DA AĞLA BİRAZ... CAHİLLER SİZİ YA! Malesef çok sevdiğim köpeğimi de onun evraklarıyla uğraşmak zor geldiği için geride bırakmak zorundayım. Bi zahmet bakarsınız, özel kuru maması var sadece golden tarzı asil köpeklerin yediği kaz eti aromalı bir kuru mama, yirmi kilosunu şansınız varsa 350 - 400 liraya bulursunuz. Onun dışında köpeğe herhangi bir eğitim vermedim çünkü benim zamanım bana lazımdı ve uğraşmak zor geldi. Köpek eğitimsiz, durdan hayırdan anlamıyor, kapı çaldığında havlıyor, apartmanda başka dairelerin kapıları çaldığında da havlıyor, kesinlikle apartman dairesinde beslemeye uygun bir hayvan değil. Değil mi oğlum? Seni hiç unutmayacağım ve öldüğünün haberini aldığımda instagramdan birlikte uyuduğumuz fotoğrafı basacağım. Altına da belki ingilizce "i'm heartbroken and lost for words" yazarım. Zira bana artık ingilizce bilmeyen insanların rutubet kokan, yapış yapış like'ları lazım değil. Yabancıların like'ı yumuşacık ve yeşil çay gibi, turuncu gibi bir şey kokuyor." mu dedi?

Yazık lan hayvana. YAZIK MI OĞLUM SANA? GÖTÜRMEDİLER Mİ SENİ ÇİMENİN DAHA YEŞİL OLDUĞU, KURU MAMANIN DAHA TAZE OLDUĞU MEMLEKETLERE? HE? Hayvanın manyakça enerjisi yüzünden bağırmanın sevemiyordum. Ben bağırkıça hayvan daha da delirdi, kol ısırmaya, kucağa tırmanmaya falan başladı, bira devirdi, kuruyemiş tabağı devirdi. Çocuk en sonunda köpeği iteleye iteleye bir odaya kapatmak zorunda kaldı, kapatıldığı odadan da çok ağırlağı ve kapıyı tırmaladığı için beş dakika sonra tekrar salona alındı. Tam bir vicdansız gibi "aslında almaman lazımdı, böyle yapınca kapı tırmalayıp havlayınca tekrar salona alınacağını öğreniyor" dedim. Üzüldü, bu yeni üzüntüyü halihazırda elinde bulunan üzüntülere ekledi. Çocuğa daha da yazık. Hayvan gene tutkularını yaşıyor, ihtiraslarını tecrübe ediyor. Çocuk sadece evin içinde "yapma, hayır" diye öten bir yangın alarmına dönmüş. "İş yerini falan s*ktiret, sen çok büyük dolandırılmışsın, gel bu köpeğin belgelerini toplayalım, pasaportunu çıkartalım, o Kanada'ya giden kıza geri götürelim. Hem sana değişiklik olur, biraz kafan dağılır; hem kıza hoş bir sürpriz olur. Ben buluşma anlarını videoya çekerim, videoya çektiğim için tadının kaçtığını belli edemez, çok seviniyor gibi yapar, o anı yaşarsız birlikte. Ne diyorsun?" diyemedim. Köpeğin neşesinden dertlerine üzüntülerine dair hiçbir şey konuşamadık çocukla. Bir iki saat daha karşılıklı köpeğe "hayır oğlum, yapma oğlum" diye bağırdıktan sonra izin isteyip kalktım. Kapıyı kapattığımda hala "in lan oradan" diye bağırmaları apartman boşluğunda yankılanıyordu.

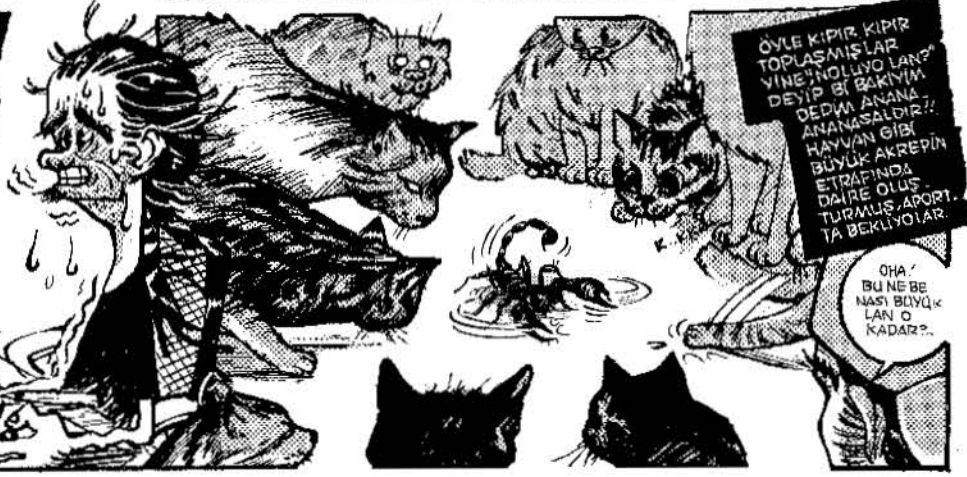

İKİ GÜN ÖNCE YASADIM
O OLAY AKLIMA HER GELDİ.
GİNDE SÜREKLİ BOYLE
SANKİ ELEKTRİK ÇARP-
MIŞ GİBİ OLUYORUM...
SOĞUK TER
DOKUP TIR TIR TITREME-
YE BAŞLIYORUM...
BENİM FOBİM DE BÜY-
MÜŞ DEMEK
KI...

...OTURDUĞUM
MAHALLEDE SÜREK-
Lİ BİZLİKTE TAKI-
LAN Bİ KEDİ ÇETESİ
VAR...

NEYSE
UZATMADAN
ANLATIYIM
HEMEN
NE OLDU.
GÜNÜ...

ÖYLE KIPIR KIPIR
TOPLANMISLAR
YİNE 'NOLUYO LAN'
DEYİP Bİ BAKIYIM
DEDİM ANANA
ANANASALDIR!!
HAYVAN GİBİ
BÜYÜK AKREPİN
ETRAFINDA
DAİRE OLUS-
TURMUŞ APORT-
TA BEKLİYOLAR.

OHA!
BU NE BE-
NASI BÜYÜK
LAN O
KADAR?

LAN
NAPİYOSUN
ZEHİRLEDİR
O?.. YAA
ZİPLARSIN
İŞTE ÖYLE!

G.TÜM BİRAZ ÜÇ BÜKÜK
ATMIŞTI AMA DUTUAM
DA SEVİRCİ KALAMAZ
DİM.

ASKTİR Ç.
EEE
N'APÇAM
SİMİDİ??

NE KEDİLERDEN BİRİNİN
SOKULMASINA NE DE
BU BŞEK SİPALARINA
KARŞI TEK BAŞINA
KENDİNİ KAHRAMANCA
SAVUNAN
AKREPİN
TELES OLMA-
SINA GÜVAN
EL VERMEKİ
Tİ...

KEDİLERİN MAMA KAPINA
KAPATTIĞIM AKREPİ
YOLUN KEHAZINDAKİ
ÇALIKLARA DOĞRU
SÜRÜKLEMİŞE BAŞLA-
DIM O İÇERDEN ÖBÜR-
KİLER DİŞARDAN İYİCE
DELİRDİLER... AKREPİ
İLGİLENDİĞİM İÇİN
İYİCE DEĞERE BİNMEŞTİ.

DURDUK YERE İŞ ALMIŞTAM BAŞIMA...
TAA ON METRE ÖTEDEN DUVARDA MİNİ-
ÇIK Bİ AKREP GÖRDÜĞÜNDE BİLE
ÇIK Bİ AKREP GÖRDÜĞÜNDE BİLE
KİTLENEN BEN NE... İRAK VEMİYE
BOYLE Bİ MACERANIN
İÇİN SOKMUŞTUM Kİ
KENDİM...

CEKİL!
AHH!
LAN DUR!

NEYSE EFENDİM KAZASIZ
BELASIZ YOLUN SONU
NA GELDİK İŞTE Bİ
ŞEKİLDE...

GÖRDÜĞÜNİZ
ÜZERİ O KADAR
UGRAŞMAM FALAN
BOSU BOSTU YANIS...
OLAN BANA OLDU...
DOĞANIN İÇİNE KAY-
MAK G.TÜMÜN NASI
PATLADI BELİ Dİ...
İKİ GÜNDÜZ O HEVVA
NATI KABİLİ İÇİNDE
ÖYLE SÜRÜKLEDİĞİM
AKLIMA GELİYDİ DA
İÇİ...

MESELA HAK
ANIDIM AK-
REP DÜYÜSÜZ
SİMİDİ BANA.

HAT' ASKTİR.
SİZE 'DEYİN'
DÜYÜSÜZ BEN ZA-
TEN DÜYÜSÜZ OLD...

KEDİLER İNAT ETTİ Bİ
TÜRLÜ BIRAKMAOILAR
PESANLISIZ DEVİN BEŞ
BEN DİYİM OLSA SAATLER
SÜRDÜ GİBİ GELOİ BU
TUNAF YOLCULUK...
ARADA MOLALAR VERİP
MUHABBET BİLE ETTİK.

SEN DE DİNLEN
TERRSEN BİRAZ
DAMA YOLUNUZ UZUN.
İŞİME GÖY... ANE
NAPİYOSUN KİMYA
MASANA YA ÖYLE
HİTİ HİTİ BİTÜ.
HAF OLUYORDUM.

HÜP
MİLLET
TEHLİKE GEC-
Tİ SILDIM ARKA-
DASI OTLARIN
ARASINA, BU
KIYAGIMI DA
UNUTMAYI...

HIHYY

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Gün battı çivileme"

Metin Eloğlu

Güneşli, berrak, şeffaf, pırıl pırıl bir günün sonu. Kırmızı gök. Havada bir bahar akşamını andıran kokular. Râyihalar. (tek tek bütün ağaçların diplerini büyük bir ciddiyetle, uzun uzun koklaya koklaya dolaşan tedirgin köpek, hangi kayıp sevgiliden bir iz?)

Şubat da geldi geçiyor işte. Bitti gitti. Ne kaldı? Kışın son ayı. Burada bu şekillerde; günlük güneşlik geçip gidiyor ("şubatlığı"nı da yapmadı, yapamadı diye ah vah'lar dahi ettirerekten hatta) da; Ünlü Rus yazar/şairi (kendisinden de meşhur o "Doktor Jivago"nun da müellifi--film pek hoştur, görmediyseniz--) Boris Pasternak. Onun ünlü "Şubat" şiiri; şu (vahim) durumlarda ilerliyor; Şöyle:

"Şubat, / Mürekkep edinin, ve ağlayın/ Şubat ayını yazın hıçkırırken..." Eyvah. Etme eyleme. (ben de tam; mürekkep edinin --"Flomaster? Gerçi, sayılır mı"-- Şubat'ı yazmaya koyulmuştum güya--) Ne biçim lakırdılar; "hıçkırırken" mi? Yapamam öyle. (Töbe töbe) Bir zavallı ayın ne günahı var. (şen ağlamaya o derece eğilimliysen/ teşneysen o biçare ne yapsın--) Kendisine mesafeli dururduk. Pasternak'ı diyorum. (Hafif dudak büzerdik) Gençtik. Sovyet rejimini eleştirip duruyordu. (S.S.C.B.) Ama delikanlı bir insandı, bak ;Allahı var; Kapitalist dünya, antikomünist propaganda fırsatını kaçırmamak (daha da civcivlendirmek, köpürtmek) için kendisine hemmen bir "Nobel" ikram edince, ödülü reddetmişliği de vardı; (kolay iş değil) Pasternak. Ödülün bir politik fırsatçılık/kurnazlıkla verildiğini biliyordu--böyle şeylere tenezzül edebilecek çapta/çapsızlıkta biri değildi--Kendi değerinin farkındaydı. "Rejim baskı yapmıştır, ondandır o" söylentileri çıkınca. Reddedişle ilgili yani. Oturup Nobel komitesine bir mektup yazdı. Ödülün siyasi küçük hesaplarla verilmesini çirkin bulduğunu bildirdi. (çok da iyi bir eğitim almıştı; sanatçı bir ailenin oğlu üstad; babası Tolstoy'un kitaplarını resimleyen meşhur bir ressam, annesi yine ünlü bir piyanist--bu şekil; delikanlıca reddedişlerin bir diğeri; Brando'nun (Marlon Brando) Amerika'nın Kızılderililere uygulamış olduğu katliamları protesto için kendisine verilen o Oscar'ı almayı--nur içinde yatsın-- kendi yerine geleneksel kıyafetleri üzerinde bir

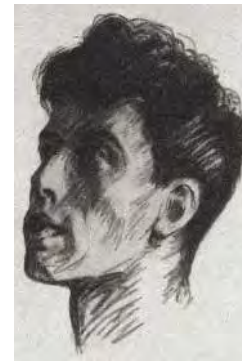

Marlon Brando 1924-2004

denmesi;(mevzuyu değiştiriyorum, dikkat) o: "Cüce" kelimesi "Cüce" leri çok rahatsız ediyor onu biliyorum. O önemli.Yavaş yavaş (belki de çok hızla) değiştirmemiz lazım. (hele hele, "cüceleşmek",

"Yere Oturmuş Cüce" Diego Velázquez 1599-1660

Boris Pasternak 1890-1960

Kızılderili genç kız göndermişti törene--olabilseydi "The Godfather"daki rolü için verilecekti ödül--) Herneyse.(Şubat diyorduk) Şubat'ı uzun bir Salı'ya benzetenler oldu. Uzun Salı. Kısallığıyla ünlü aslında o. Yalnız, "Cüce Şubat" denmesi;(mevzuyu değiştiriyorum, dikkat) o: "Cüce" kelimesi "Cüce" leri çok rahatsız ediyor onu biliyorum. O önemli.Yavaş yavaş (belki de çok hızla) değiştirmemiz lazım. (hele hele, "cüceleşmek", "cüce beyinli", "cüce ruhlu" gibisinden, olumsuzluk/aşağılama yüklenerek kullanım şekilleri) (Yeni bir kelime bulunup yaygınlaşana kadar "Cüce" olarak yazacağım başka çarem yok--darılmayın cüce arkadaşlar--okuyorsanız--) Onları pek severim. Aynur Yıldırım, "Bana Cüce Denmesinden Hoşlanmıyorum" diyor, kendisiyle yapılan röportajda. Okudum. O "ufak tefek" denmesini tercih ediyormuş. Öyle diyor. ("Çok çok kısa boylu" diye adlandırılmasını isteyen de var)Daha dar, iyice iyice bir azınlık grubu olduklarından, örgütleri yok, baskı grupları yok. (Eh, onlar olmayınca, herşey mübah; vur abalya--hele hele eski zamanlarda; Büyük şairimiz Nabi'nin Padişahı övmek için bir cücenin ağzından yazdığı; "Kim eylemezse pedişehüm sana ser- fûru/ Olsun vücûdî mesh benüm hilkatüm gibi" Diye başlayan, yani "kim sana, şöyle böyle yanlış yaparsa; şurası burası benim gibi olsun" şeklinde devam eden bir şiir--ki Nabi, ahlakçı, nasihatçı bir şairdi--oğluna yazdığı nasihatnamede; "Kimseye alnını kırıştırarak bakma" demişliği var--çok severim--) O bile öyle yazarsa. Düşünün. Çok çok eski önyargılar.

Cüceler hep ilgimi çekmişti.(kimin çekmemiştir ki) "Cüce Nami" diye bir hikâye yazıp çizmişliğim de var. Bu konuyu, bu kadarcık yazıp bırakmak istemem.Yerim bu kadar. Bir başka yazıda etrafıca yazarım. Kısmetse.

Yazıyı, " iyice soğusun ortalık o vakit koyarım" diye sakladığım, çok sevdiğim bir Haiku ile bitireyim: "Soğuk yüzünden bakamam yarım aya başım göğsümde"

Mukai Kyorai

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

BİR ZAMANLAR

GAZETECİLİK

CÖŞKUNARAL

Dünyanın en önemli, en ilkel altın madenlerinden birinin bulunduğu Orwalwal diye bir bölge.

İnanılmaz bir dağ yamacı, birkaç metrelik bir patika... O patikanın iki tarafında adeta mukavvadan kontraplaktan yapılmış evcikler...

Bazıları bakkal dükkanı.

Bazıları genelev.

Bazıları meyhane.

Bazıları sarraf, herkes silahlı.

O barakalardan bir tanesinde konakladım...

O gece inanılmaz bir yağmur yağdı... Bizdeki sel bastıran yağmurların birkaç mislini düşünün...

Ve aklı bıraktığım, o barakanın penceresinden işeri...

Hayatta en çok korktuğum şey olan...

Fare irisı sıçanlar girdi...

Öylesine girdiler ki tulumu serdiğim yatağa tırmanmaya başladılar.

Uyku tulumuma tırmanmaya başladıklarında, artık kalp krizi geçirme aşamasındaydım.

Var gücümle kontraplak duvara dayandım.

Duvar çöktü...

Ben de birkaç metre aşağıdaki bakkalın un çuvallarının üzerine düştüm.

Un çuvallarından yayılan un.

Çiziklerimden çıkan kan...

Ve karşıda beni gülerек izleyen Filipinli madenciler...

ÖZER AYDOĞAN

Hayat Okulu Mezunu Deri Ceketli Adam

"Seni güzel bir yere götüreceğim bu akşam" diye bahsettiği güzel yer, sanayideki bir yedek parçacının soğuk deposuymuş meğer. Depo, mesai bittikten sonra kapatılıp oturak alemleri tarzı

etkinliklere ev sahipliği yapıyor bu çok açık. Altımızda duran yayları kırık kanepeler ise cinsel hayatın burada bir bekar evi coşkusu ile yaşandığının en büyük kanıtı. Beni buraya getiren Hakan'a dönüp "Ne işimiz var abi burda" diye soruyorum sürekli. Her seferinde "Bekle sen, efsane muhabbet dönecek" yanıtı ile bekletiliyorum. Yalnızca elit beylerle beş yıldızlı otellerde ve rezidanslarda görüşen hanımların geleceği bir yer de değil burası. Elimizde 2 şişe ucuz şarap, yarım poşet de leblebi var. Hakan'ın bahsettiği gibi efsane muhabbetlik bir ortam kesinlikle değil.

Çok geçmeden dükkanın sahibi geliyor yanıma. Parlak deri ceket, sabah traş edilmiş temiz bir yüz fakat o kadar da temiz olmayan hırıltılı bir ses tonu ile "Selamun Aleyküm gençler, muhabbetiniz bol olsun" diyor. Bu güçlü ses ile verilen selamı zayıf bir şekilde almak hadsizlik olur diye düşünüp "Ve Aleyküm Selam" şeklinde süslüyorum. Bu sayede dükkan sahibinin gözünde özel bir yer edineceğimi düşünmüştüm fakat beklediğim etkiyi yaratamadım. "Oturun oturun yorulmayın" diyerek oturttu bizi. Hakan'ı uzun süredir tanıyormuş, biraz onunla sohbet ettikten sonra bana döndü ve sen neler yapıyorsun diye sordu. Henüz öğrenci olduğumu söyledim ve kısa bir süre sonra bunu söylediğime

pişman oldum.

Kendine dert mi etti bilinmez, sürekli olarak hayat okulundan mezun olduğunu ve bu okulun, ilim irfan yuvası üniversitelerden çok daha faydalı olduğunu anlatmaya başladı. Ucuz şaraptan bezmiş olan midem, bunu yüzüme de yansıtmış olacak ki suratımdaki ekşime hemen fark edildi ve dükkan sahibi tarafından "Üniversite okumaya benzemez bu alkol işleri. Bu şarabı da herkes içemez" cümlesi ile taçlandırıldı. Okuyan bir gencin ucuz şarap içemeyeceğini iddia ediyordu. Bence bu şarabı okumayan adam da içemezdi çünkü çok kötü bir tadı vardı. Bunun eğitim hayatı ile herhangi bir ilgisi olduğunu düşünmüyordum ama karşımdaki adama bunu anlatmak için ne vaktim ne de yeterli gücüm vardı.

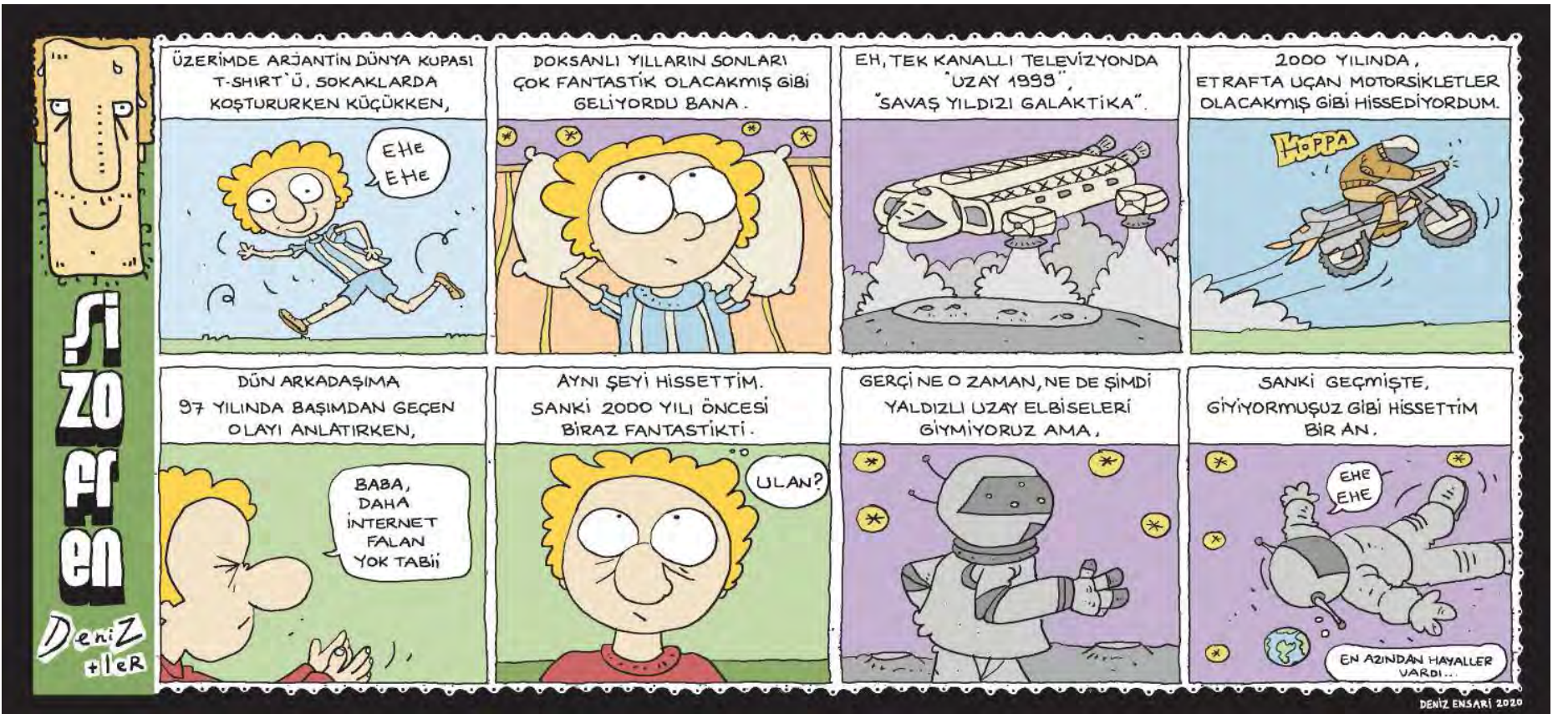
Canım o an bira içmek istedi fakat dile getirmedim. Daha doğrusu getiremedim. Deri ceketli adamın ağzına laf vermemek için gece boyunca o berbat şarabı içmek zorunda kaldım. Bu sayede ana kuzusu olmadığımı, bizim de kendimize göre bir şeklimizin olduğunu gösterme niyetindeydim. Bu ortamda konuşulabilecek her şeyi konuştuk. Siyaset, din, şehir efsanesi aldatılma hikayeleri... Tabii ki en büyük darbeyi deri ceketli dükkan sahibi yemişti. Bizim anlattığımız aldatılma hikayeleri kabul görmedi. İç çekip "İşte benim sevgilim de bunlar" diyerek duvarda asılı olan takımları gösterdi.

Eline aldığı 14-15 anahtarı öpüp "Bunlar adam olana yanlış yapmaz" dedi. Bu cümleyi kurarken rahatsız edici bir şekilde gözlerimin içine baktığını fark ettim. Sanırım bana "Adam değilsin" demek istiyordu ya da kendince bir şeyler ima ediyordu. Bu ortamda tek eksikimiz, gecenin sonunda edilecek güzel bir kavgaydı. Şarap şişelerinin kafalarda kırılması için ideal bir yerdi burası. Bu cümle de kavganın fitilini ateşleyecek en uygun cümleydi. Haklısın abi diyerek

onayladım ve kavgamız da eksik kalıversin diye geçirdim içimden. Bu arada 14-15 anahtar hala elinde. Herhangi bir görüşünü desteklemek için kullanıyor bu nesneyi. Havaya kaldırıp kuruyor cümlelerini. "Sizin üniversitedeki kızlar gibi nazlı değildir. Adam olanın eline yakışır" diyor.

Okulu bırakıp ya da dondurup gelseydim bu adamı mutlu edebilirdim sanırım. Hakan da okuyor ama ona çok fazla yüklendiğini görmedim. Tanıdık kontenjanından kurtarıyor. Ve bence bu ikisi bir ekip. Hayat okulu mezunu deri ceketli abi, üniversiteden birilerini getirmesi için Hakan'ı parayla tutmuş. Her gece burada toplanıp hayat okulunu övüyorlar birlikte ve deri ceketli abi zihnini boşaltıp ertesi güne daha dinç bir şekilde başlıyor. Bu gecenin kurbanı da benim ve görevimi hakkıyla yerine getirdiğimi düşünüp müsaade istiyorum.

Vedalaşırken elimi sıkıca kavrayıp parmağımdaki yuvarlak kemikleri birbirine tokuşturuyorum. Yüzümden belirecek herhangi bir acı ifadesi sohbeti başa döndürecek ve üniversite okuyan adamların ana kuzusu olduğunu duyacağım, çok iyi biliyorum. Acıyor da parmaklarım ama belli etmiyorum. Kulağıma eğilip "Bu anlattıklarımı üniversitede öğretmezler" diyor. "Doğrusun" deyip çıkıyorum. Hakan kalıyor. Yeni kurbanları için küçük bir toplantı yapacaklar, biliyorum.

Haftalık Mizah Dergisi | 19 Şubat 2020 | Sayı: 651

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin

Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL

Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619

Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58

Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL. Yurtdışı: Avrupa 120 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alıcı: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!

özet:

YOGA KURSU, SENARYO ATÖLYESİ FİLAN ZİHNİ EPEY AÇILAN ORTAM TAM GAZ SENARYOYA ABANMAKTADIR. YENİ KURGUDA HEDEF TELMAŞA ADAM'IN DEĞİL TOPLUMUN İPLİĞİNİ PAZARA ÇIKARMAKTIR

